

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 10 1942

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

A. Midsem: Et narrespill.
— R. Halle: Motspill mot
squeeze. — Fra Kirkenes
til Oslo. — Fra Viennasynspunkt. — Oppgavekonkurransen m. m.

På vårt forlag er utkommet

Pointstabell for Bridge

Utarbeidet av
Aksel Normann Knappen.

Pris kr. 12,00 pr. ekspl.

Willusen & Jensen's
PAPIRFORRETNING

Kirkegt. 20, hj. Prinsensgt. - Tlf. Centr. b. 21880

Fra Kirkenes til Oslo.

Bridgeentusiasten Thomas Iveland fra Kirkenes har igjen sendt oss et spill til uttalelse:

<p>♠ 4 ♥ Ess K D Kn ♦ 10 ♠ 9 8 ♣ Ess K D Kn 3</p>	<p>♠ 6 ♥ 8 6 5 4 3 ♦ Ess K D Kn 6 ♣ 10 8</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td><td style="padding: 2px;"></td><td style="padding: 2px;"></td></tr> </table>	V	N	Ø	S			<p>♠ 2 ♥ 9 2 ♦ 10 5 4 3 2 ♣ 9 6 5 4 2</p>
V	N	Ø							
S									
	<p>♠ Ess K D Kn 10 9 8 7 5 3 ♥ 7 ♦ 7 ♣ 7</p>								

Syd gir. Alle i sonen.

Iveland forteller at han satt på Syds plass og åpnet med 4 spar. Vest doblet og det ble pass rundt. Vest begynte med konge og ess i hjerter, og dermed var 6 trekk i orden.

No spør Iveland oss: Hva er den riktige åpningsmelding? Og hva skal Vest melde etter 4 spar?

Det er ikke noe å si på 4 spar, selv om hånden er vel rik på spillestikk. Som vi tidligere har nevnt kan man ikke slavisk følge reglene med hender med ekstreme fordelinger. 4 spar er en sund og taktisk god melding, fordi den hindrer motparten fra å få utveksle for mange opplysninger. Dog synes vi det er søvert fristende å begynne med 4 grand (Blackwood)! Har makker 2 ess, er slemmen sikker, og har han bare ett ess, stanses der på 5 spar. Har han intet ess — vel så er sannsynligvis ingen større skade skjedd, for da er motparten så godt forsynt at det kan lønne seg med stamp både i 5 og 6 spar.

Hva Vest skal melde etter 4 spar? Vi synes 5 hjerter er den beste melding. For hvis Nord sier 5 spar, kan Vest neste gang si 6 kløver for å få preferanse på samme trekknivå. Meldes der i omvendt rekkefølge, må jo Øst opp i 7 kløver.

Med sin veldige honnor- og spillestyrke må jo Vest få slemambisjoner, særlig etter Syds forhindringsmelding, som bare viser fordeling, men ingen særlig honnorstyrke. Derfor synes vi det er bedre at han viser sine farger enn å avgi en betedobling.

*

En dame fra Oslo ber oss svare på disse 2 spørsmål:

Når der av Syd er åpnet med 1 spar, hva skal Nord da svare med:

♠ 4
♥ Kn 9 7 3 2
♦ K D Kn 9 2
♣ 8 2

Nord er for svak til å melde farge på 2-trinet. Derfor skal han svare 1 grand. Vi skal inrømme det er fristende slik som fordelingen er å vise de røde farger i tur og orden. Det kan gå godt, hvis åpneren har tilpasning, men hvor lett kan det ikke bære galt avsted og resultere i at makkerparet ender i en håpløs kontrakt? En grand er den korrekte og forsiktige melding. 2 hjerter, eventuelt etterfulgt av 3 ruter, er den spennende, fristende og dristige melding.

Det annet spørsmål var dette:

Når meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♦	3 ♣	pass

Hva skal no Syd si når han har:

♠ 9 6 5
♥ Ess K 3
♦ Kn 7 4
♣ Ess 10 8 5

Sant å si har vi best lyst til å si pass! Men da makker har kravet, må vi altså melde igjen, og da foretrekker vi å si 3 grand, i håp om at makker iallfall har ruter dame (sparhold må han ha for at hoppmeldingen skal være begrunnet). Å høyne til 4 kløver finner vi er en dårlig melding — så elendig som fordelingen og så svak som kløverfargen er.

*

Så til slutt vil vi fortelle om et spill som nylig forekom i kretsserien i Oslo mellom Astra og Duplikatklubben — et spill som vi synes fortjener å komme fram i lyset, fordi det inneholder et spillepoeng som redaktør Halle fra Astra utnyttet på en mesterlig måte.

Nord
♠ 10 3 2
♥ Kn
♦ 9 7 5
♣ Ess D 9 7 3 2
♠ Ess K 9
♥ D 6
♦ Ess 8 4
♣ K Kn 10 6 4

Syd

Syd gir. Ø—V i sonen.

Hvor Astra satt Nord—Syd (Halle var Syd), gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♣	2 ♥
3 ♣	3 ♥	4 ♣	4 ♥
5 ♣	pass	pass	pass

Vest spilte ut en liten hjerter og Øst tok kongen og skiftet til ruter konge. Se no om De kan finne den eneste vinnermulighet!

Halle resonnererte: Skal jeg vinne, må Øst ha både damen og knekten i spar samt konge og dame double i ruter. Akkurat slik må kortene sitte, og Halle gikk modig i veg:

Han tok straks ruter ess og stjal sin siste hjerter med trumf. Så trakk han spar 10, Øst la knekten og Halle fikk esset. Derpå inn på bordet på trumf (Vest var renons). En ny spar ble spilt, og Halle knep med tieren, som holdt. Så tok han ut Øst's siste trumf, trakk spar ess og spilte ruter. Øst kom inn på damen og hadde virkelig ikke flere ruter igjen. Han måtte returnere hjerter til dobbelrenons og no var slaget vunnet.

De 4 hender var:

♠ 10 3 2		♠ D Kn 7 4
♥ Kn		♥ Ess K 9 3 2
♦ 9 7 5		♦ K D
♣ Ess D 9 7 3 2		♣ 8 5
♠ 8 6 5		♠ Ess K 9
♥ 10 8 7 5 4		♥ D 6
♦ Kn 10 6 3 2		♦ Ess 8 4
♣ Ingen		♣ K Kn 10 6 4

Eliminasjon kan forekomme i mange forskjellige former, men her må man si den var temmelig skjult.

Legg merke til at hvis spilleren er ufor-siktig nok til å trekke trumf 3 ganger, kan han gå bet ved påpasselig motspill. En våken spiller på Øst's plass vil nemlig da kaste fluktkortet, ruter dame, og hindre eliminasjonens gjennomføring.

Et narrespill.

Av rektor A. Midsen.

Kjære redaktør!

Jeg oppfyller med glede Deres ønske om et spill til julenummeret. Imidlertid blir det litt kjedelig stadig å skulle dosere. Jeg velger derfor denne gang et narrespill.

Mange har en viss lyst til å narre sine medmennesker — som regel en uheldig vane. Men i bridge kan de få avløp for denne lyst; det er der et legalt middel, hvis eneste risiko er at offerets forfengelighet kan bli en smule såret.

Spillet er 15 år gammelt; men jeg husker ennå hvor kostelig det moret meg. Det er altså fra auksjonsbridgens tid; leserne husker nok at man i auksjon fikk godsrevet utgang selv om den ikke var meldt. Imidlertid er jo spillet her det vesentlige.

♠ K Kn 9 4		♠ 3
♥ D 8 2		♥ Kn 9 7 4
♦ K 3		♦ Ess 9 8
♣ K 5 4 3		♣ Ess D 9 7 2
		♠ Ess D 6 5
		♥ 5
		♦ D 10 7 5 4 2
		♣ Kn 10

Partiet forekom i finalen mellom 2 bord. Vest gav. Ved det ene åpnet han med 1 grand — med knepen styrke selv etter den tids mel-demåte —, blev støttet av Øst og fikk 10 stikk.

Ved det annet bord gikk det litt anderledes for seg. Der fikk Nord—Syd utgang i grand! Det var dog ingen nybegynnere som var benket om dette bord, men herrerne Culbertson, Lightner, v. Zedtwitz og Ralph R. Richards, den kjente mesterspiller fra Cleveland, som her var Syd.

Mr. Richards har engang skrevet: «Vær optimist i bridge — men med reservasjoner», d. v. s. ta en sjangse, — men en fornuftig.

Her åpnet Vest med pass, Nord sa 1 hjerter (dengang tillat med 2 quick tricks), Øst hadde ikke noe imot å spille hjerter, og da han etter pass hos makker ikke så noen utgang, passet han også.

Mr. Richards skulde jo no egentlig ta ut i farge, men mente at grand bød bedre sjangse til utgang, etter motstandernes pass: 1 grand. Optimisten Richards tenkte nok her vel lite på «reservasjonene». Pass rundt. Utspill spar 4.

Jeg tror De neppe vil gjette hvordan Syd greide 9 stikk, selv om De vet at han bluffet.

Spar 7 fikk stikket. No vilde jo det naturlige spill være ruter. Men så? Ja, så vilde der sikkert komme kløver. Mr. Richards besluttet derfor å ta tyren ved hornene: Han trakk selv kløver! Øst firte naturligvis, og Syd tok tieren.

Til hans udelte forbauselse stod den. Vest gikk ut fra han hadde Ess, D, 10 eller Ess, Kn, 10, og hadde selv intet godt utspill; han kunde vente.

No spilte Syd ruter 5. Vest betenkte seg, men stakk så med kongen for å bringe hjerter, som altså Syd ikke kunde ha noe i.

Den lurifaks Richards kunde også ha spillt fra Ess, D. Øst la ruter 8. Åtteren? Det måtte være et «come-on signal» — Syd kunde umulig ha alle lavere ruter.

Og Vest bestemte seg om og returnerte ruter 3. Øst tok esset, og Mr. Richards hjalp til så godt han kunde ved å legge *tieren*. «Han vilde nok bare sikre seg et ruterstikk,» tenkte Øst; best å få ut damen og etablere Vests ruter», — hvorpå han fortsatte med ruter 9.

Og 4 stikk i ruter, 2 i spar, 2 i hjerter og 1 i kløver ga utgang. «Hartad utrolig.»

Virkningen på Øst—Vest skal jeg ikke forsøke å skildre. Men med et smil og en omskrivning citerte Mr. Richards:

«There are more plays in Auction Bridge, Friend Freud, than dreamt of in your psychology.»

A. Midsem.

Motspill mot squeeze.

Av redaktør R. Halle.

Det er mange som tror at squeezeen er bridgens høyeste tinde. Men det er meget i spillet som er adskillig vanskeligere, bl. a. *motspill mot squeeze*, som krever langt mer av kortskjønn og forutseenhet enn selve etableringen av squeeze. Rutinerte spillere anlegger squeezeen rent mekanisk, men skal en droppe en squeeze, nytter det ikke med bare rutine eller mekanikk.

Derfor er det heller ikke så lett å systematisere de forskjellige spilleformer som danner forsvarsvåpenet mot squeezeen. Rent generelt kan man imidlertid si, at «antisqueezeteknikken» vil gå ut på å fjerne en av forutsetningene for squeezeens etablering. De viktigste blant disse forutsetningene er som kjent:

1) at en av motspillerne, eller eventuelt begge, har virksomme kort, som de ikke kan holde under presset av spillerens ståstikk. 2) at spilleren har de nødvendige inntømster. 3) at spilleren kan gjennomføre den eliminasjonsprosess som må gå forut for enhver tvungen forkastelse.

Alle de tre forutsetninger må være tilstede, skal squeezeen bli til virkelighet. Følgelig forpurres squeezeen ved at en av forutsetningene blir fjernet. Det er motspillernes forsvarsvåpen.

Men du verden hvor vanskelig det kan være å sette det inn i det riktige øyeblikk og på det riktige sted! Jeg minnes et spill fra «Rød bok» hvor Østs motspill «grenser til det unaturlige», for å bruke Culbertsons eget uttrykk.

♠ 3 2		♠ 6 5			
♥ D Kn 10 5 4 3		♥ 9 2			
♦ Es 3 2		♦ D 6 5			
♣ 3 2		♦ Ess D Kn			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♣ 10 9 7
N					
V Ø					
S					
♠ 9 4					
♥ K 8 7 6					
♦ Kn 10 9 8 7					
♣ 5 4					
	♠ Ess K D Kn 10 8 7				
	♥ Ess				
	♦ K 4				
	♣ K 8 6				

Kontrakten var 6 spar, utspillet kløver 5. Utspillet viser at Vest ikke kan ha flere enn 2 kløver, og det er på den annen side ikke sannsynlig at han har en singleton (Syd vilde neppe gått i 6 med K smått fjerde i kløver). Hvis Øst stikker med esset første gang, vil Syd til slutt sitte med kløver 8 og ha en perfekt dobbelt squeeze-situasjon. Vest, som har kongen i hjerter, vil bli nødt til å oppgi sin ruterstopper, spilleren kaster da en hjerter fra bordet, og Øst blir squeezed i kløver og ruter.

Motspillet mot squeeze i dette eksempel knytter seg til gruppe 3) ovenfor. Ved ikke å bruke kløveresset ødelegges eliminasjonsprosessen, spilleren får ikke gift fra seg det sticket som han må overlate motparten for å få squeezeen i stand. Hvis nemlig Syd senere i spillet forsøker å gi fra seg et kløverstikk, vil Øst stikke og spille tredje kløver, hvorved enten han beholder sticket eller Vest stjeler med en trumf som er høyere enn Nord's.

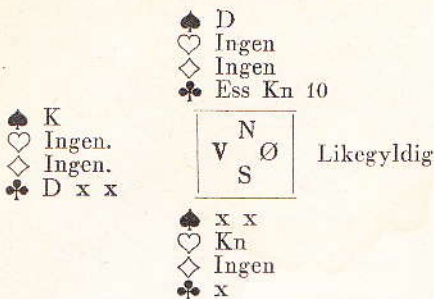
Spillet er meget illustrerende, men virker kanskje konstruert. Første gang jeg leste det, sa jeg da også til meg selv: så godt er det ikke noe menneske gift å spille ved bridgebordet. Men i vår var jeg selv vidne til et nesten like fantastisk motspill, hvor Robert Larssen førte Østs kort:

♠ D x x x		♠ Kn x x x			
♥ K x x x		♥ x x			
♦ Ess x		♦ D 10 x x			
♣ Ess Kn 10 9		♣ K x x			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	
N					
V Ø					
S					

Kontrakten var 6 hjerter hos Syd, utspillet en liten hjerter. Spilleren trumfet, spilte en liten kløver og tok finesse med knekten. Larsen stakk med kongen og returnerte . . . ?

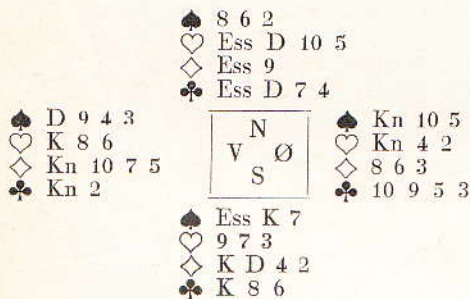
Han returnerte kløver, like i løvens gap! Dermed var squeezeen drept. Kontrakten kunde åpenbart ikke betes med mindre makker hadde spar konge. Men returnerer Larssen

spar, kan Syd stikke med esset og Vest blir squeezez i følgende sluttposisjon:

Men i og med kløver kom tilbake, ble forbindelsen mellom Nord og Syd brutt, og squeezez lot seg ikke effektivere. Har Syd 3 kløver må han vinne, men har han bare 2, er han uten sjangser ved dette motspill. Her er det altså en vital inntøkt som blir fjernet. (Gruppe 2 ovenfor.) Trekk gifttannen ut, sier rektor Midsem. De fleste, og relativt letteste antisqueezezspill, går nettopp ut på dette. Men det er ikke alltid lett å finne gifttannen, det hender at tannlægen trekker ut både to og tre tenner uten at betendelsen gir seg. Selv med røntgenfotografering kan det være vanskelig nok å konstatere hvilken tann som skal fjernes, som det ofte kan være vanskelig å se motspillpoenget ved squeeze selv med åpne kort. Et sånt komplisert tilfelle krever et skarpt posisjonsblikk og en overlegen diagnostisk evne, hva Larssen til fulle viste i dette spillet.

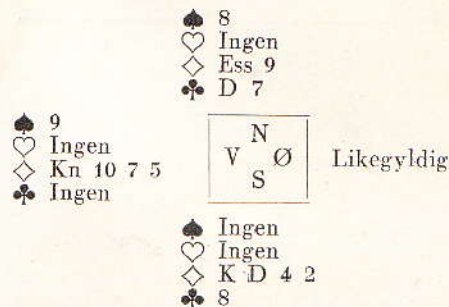
Her er et spill jeg noterte for noen år siden:

Syd hadde åpnet med 1 ruter, og kontrakten ble 6 grand. Vest spilte ut spar 3. Øst stakk med 10, spilleren med esset. No kom en liten hjerter som ble finessert med 10. Øst stakk med knekten, og skulde spille tilbake. Det er tydelig at spar er det beste tilbakespillet. Men *hvilken* spar?

Det naturligste er jo å spille spar Kn for å klare fargen og vise at man bare har tre. Men her er det ikke så opplagt. Det er tydelig at spilleren mangler hjerter K, til gjengjeld er det sannsynlig at han har både spar K og kløver K. Kan Syd videre få 4 ruterstikk, er kontrakten opplagt. Sjansens til bet måtte selvfølgelig ligge i, at Vest har i det

minste knekten fjerde i ruter. Men da blir han squeezez i spar og ruter, hvis ikke Øst overtar forsvaret av sparfargen. Ut fra dette resonnement spilte Øst spar 5, og Syd kunde ikke vinne. Men spiller Øst spar Kn, blir squeezez nesten automatisk:

Kløver dame spilles fra bordet og Vest vilde være ferdig. Men no var Øst ikke lenger «likegyldig», no var det *han* som holdt spar!

Motspillet her hadde den virkning at Vest ble befridd for et virksomt kort (spar 9), idet Øst omhyggelig påtok seg sparholdet. (Svarer til gruppe 1.)

Men som sagt: antisqueezez-teknikken er så mangfoldig og nuansert, at den ikke kan rubriseres. Se f. eks. på dette spillet:

NETTOPP UTKOMMET

ERLING WAGLE

Resonnerende
BRIDGE

Kr. 4.87

PUBLISERT AV FORLAGET
FORSKJEDDELINGEN

SPILLEPROVER MED KOMMENTAR

TILSALGS I
Bokhandelen og kioskene

Advokat
TRYGVE WIESE HAUGLAND
Bergen.

♠ K x
♥ Ess K
♦ Ess K 10 x
♣ K D Kn 10 x

♠ Kn 10 x x x
♥ 9 x
♦ D x x
♣ Ess x x

	N	
V		Ø
	S	

Nord hadde åpnet med 2 kløver. Øst som ikke var i sonen sa 2 hjerter. Syd meldte positivt 2 spar. Kontrakten ble 6 grand hos Syd. Vest begynte med hjerter 9, og makker kastet styrke med tieren. No kom kløver konge fra bordet. Vest stakk og hva tror De han returnerte? Eller reiterte: hva skal han returnere?

Ikke hjerter, som makker faktisk har bedt om. Grunnen er kanskje ikke så god å se, men den er logisk nok. Syd må ha Ess D i spar for å rettferdiggjøre sin positive melding. Har han dessuten ruter Kn, er kontrakten opplagt.

Følgelig kan han ikke betes uten at ruter Kn er hos makker. Makker har også hjerter D, både på grunn av meldingen og styrkekastet. Men da blir makker squeezed hvis Syd har tre hjerter f. eks. med knekten. Spilleren vil ta alle kløverne, og på siste kløver når det er 6 kort igjen, må Vest kaste en liten ruter. (Han må holde 4 spar, hvor Syd har minst Ess D fjerde.) No er det bare Øst som holder ruter. Spilleren spiller 3 runder spar, og dermed er Øst i klemmen.

♠ Ingen
♥ Ingen
♦ Ess K 10 9
♣ Ingen

♠ Kn 10
♥ Ingen
♦ D x
♣ Ingen

	N	
V		Ø
	S	

♠ Ingen
♥ D
♦ Kn x x
♣ Ingen

♠ D x
♥ Kn
♦ x
♣ Ingen

På spar D kaster Nord ruter 9, og Øst er ferdig.

Vel, dette er greitt nok. Men hvorfor forpurres squeezeen ved ruterretur fra Vest?

Fordi Syd da på en måte squeezez seg selv. Kommer hjerter tilbake, kan han kaste 2 ruter på kløverne. Men kommer ruter tilbake, kan han ikke kaste 2 ruter, da han i så fall ikke vil ha flere ruter igjen på egen hånd, og dermed bortfaller forbindelsen med bordet og squeezeen. Her er det ikke en inkomst som fjernes, men en vital avkastingsmulighet hos

Dette motspillet er kanskje enda finere enn det jeg begynte med fra Culbertsons bok, og jeg kan straks trøste leserne med at Vest ikke var situasjonen voksen da spillet forekom. Det var først ved en senere analyse av spillet jeg oppdaget at jeg kunde hindret squeezeen ved å returnere ruter, og jeg fant spillet så interessant at jeg sendte det sammen med noen andre spill til Culbertsons «Bridge World». Min artikkel kom imidlertid aldri inn, men spillet var også etter amerikanske krav altfor godt til å havne i papirkurven. En vakker dag dukket det opp i magasinet, finpusset og nyfrisert til ære for en amerikansk stjerne-spiller «who was sitting West».

Siden har jeg kvartet «Bridge World»s spill med verdens beste samvittighet, og skal begynne med det igjen så snart det blir å få.

Culbertson 1941.

Makkers svar på grandåpning.

Ettersom krav til åpning med 1 grand er senket (se forrige nummer), er fordringene tilsvarende steget når det gjelder makkers svar.

Makker svarer 2 grand.

Hertil kreves no 2 HS (maksimum 2½), fordelt på minst 2 farger. Dog er det tilstrekkelig med 1½ HS hvis hånden inneholder 6 honnørkort fordelt på 3 farger. Ja selv med mindre jevn fordeling kan 1½ HS klare seg, hvis hånden har en 6-kortfarge med minst Ess eller K—D i spissen.

Eksempler:

1) ♠ K 7 4 3
♥ Kn 8
♦ Ess 10 4 3
♣ K 7 5

2) ♠ K 10 8
♥ 10 6 5
♦ D Kn 9
♣ Ess 10 7 5

3) ♠ 8 5
♥ K D 9 4 3 2
♦ 7 5
♣ K 9 8

Etter åpning med 1 grand svares i alle disse eksempler med 2 grand. Det kan kanskje synes underlig at De i eksempel nr. 3 skal melde 2 grand og ikke 2 hjerter. Det kommer av

at en fargemelding (uten hopp) viser en svak hånd (se senere i artikkelen). De gir derfor et feil bilde av hånden hvis De sier 2 hjerter, en melding som åpneren lett kan passe til. Husk at det er sannsynlig at åpneren har en jevn hånd, og at det derfor er store muligheter for å få 5 hjerterstikk i en grandkontrakt.

Merk: Hvis åpneren etter et 2 grand-svar har valget mellom å høyne til 3 grand eller vise en meldbar farge, skal han vise fargen hvis det er spar- eller hjerter.

- ♠ Ess D 6 2
- ♥ Ess 7 4
- ♦ K Kn 8
- ♣ D Kn 10

Etter åpning med 1 grand og makkers svar på 2 grand skal De her melde 3 spar. Har makker tilpasning til fargen (minst 4 trumf) går han i 4 spar (som i eks. 1). I motsatt fall svarer han 3 grand (som i eks. 2). Eller han melder egen farge (4 hjerter i eks. 3).

Makker høyner til 3 grand.

Har makker 1 HS mere enn hva der kreves for å svare 2 grand i de forskjellige tilfelle, kan han høyne direkte til 3 grand:

a) ♠ K D 10	b) ♠ Ess 9 7
♥ K D 4	♥ K D 9 7 3 2
♦ Ess 9 7 2	♦ 9 4
♣ 8 4 2	♣ K 10

Etter åpning med 1 grand svares i begge disse tilfelle 3 grand. I eksempel b) ser vi igjen at der ikke må svares 2 hjerter, der som nevnt viser en svak hånd. Heller ikke kan der hoppmeldes med 3 hjerter, fordi fordelingen ikke er ujevn nok. Med en singleton hadde dette svar vært aktuelt (se senere).

Makker melder farge på 2-trinet.

Nest etter pass er dette svar det svakest makker kan avgi. Fordringene er:

- a) En 5 kortfarge med ca. 1½ HS.
- b) En 6-kortfarge uten honnørstikk.
- c) 2 5-kortfarger med fra 0—1½ HS.

Fra Vienna-synspunkt:

Makker svarer 2 spar, 2 hjerter eller 2 ruter etter grandåpning.

For å avgi disse svar etter grandåpning kreves først og fremst at Deres hånd har minst 12 punkter. Dernest at fargen er på minst 5 kort. Med bare 4-kortfarge må De altså med en ellers positiv hånd svare 2 grand. Og har De en 5-kortfarge i kløver og minst 12 punkter skal De også svare 2 grand, da 2 kløver jo viser en negativ hånd. 2-

Stålkonstruksjoner Pengeskapfabrikk

MAGNUS VALKNER

BERGEN

Eksempler:

a) ♠ Ess D 7 3 2	b) ♠ 7 3
♥ 9 7 3	♥ 10 8 7 4 3 2
♦ 8 4	♦ Kn 8
♣ 8 3 2	♣ 7 3 2
c) ♠ 8 3	d) ♠ Ess Kn 8 3 2
♥ 9 7 4 3 2	♥ 9
♦ 10 8 5 3 2	♦ Kn 10 8 3 2
♣ 9	♣ 8 3
e) ♠ 8 7	
♥ K D 9 4 3 2	
♦ 8 6	
♣ 10 9 3	

I eksempel a) svarer De 2 spar. I eksempel b) 2 hjerter. Skulde åpneren så si 2 grand, melder De 3 hjerter (tydelig «sign off»). I eksempel c) melder De også 2 hjerter. Kommer åpneren med en ny melding, kan De så neste gang vise ruterne. Deres meldinger gir da tydelig beskjed om fordeling — ikke styrke. I eksempel d) svarer De 2 spar. Hvis makker støtter, går De rett i 4 spar. Får De en annen melding fra makker, viser De i neste runde ruterne. Tiltross for at hånden her både har en viss honnør- og spillestyrke, kan der første gang ikke svares 2 grand — på grunn av den ujevne fordeling. Derfor må fargene vises i tur og orden, sely om en utgang derved kan forskjertses, fordi åpneren kan tro at De er svakere enn tilfellet er. I eksempel e) svarer De 2 hjerter. Melder så åpneren 2 grand, kan De gå i 4 hjerter. (Forts.)

grandsvaret skal vi forøvrig komme nærmere tilbake til i neste nummer.

Merk: Positiv melding etter grandåpning er krav til utgang. Rimelig nok — når vi betenker at makkerparet da holder majoriteten av den samlede honnørstyrke.

ED.B. **Gjertsen**
i Småstrandgaten
Bergen.

A. DAVID-ANDERSEN

BERGEN

Bridgepremier leveres nu kun mot
innlevering av gammelt sølv.

Når grandåpneren har fått et svar av 2 spar, 2 hjerter eller 2 ruter fra makker, vet han allerede atskillig: at makker minst må ha 12 punkter og minst 5 kort i den meldte farge. Men han vet ikke om makkers punktstyrke er minimum eller maksimum, eller om den ligger mellom disse 2 grenser. Det vil de videre meldinger gi beskjed om.

Vi skal gi noen eksempler på fargesvar:

a) ♠ Ess D 8 3 2	b) ♠ 7 5
♥ K 9 3	♥ K D 8 3 2
♦ 8 5	♦ K 7 3
♣ 4 3 2	♣ 9 2
c) ♠ D Kn 10 3 2	d) ♠ K 9 8 7 3
♥ Ess K 8 7 3	♥ Ingen
♦ 8	♦ Ess 9 7 4 3 2
♣ 9 2	♣ D 8

I eksempel a) svarer De 2 spar, i b) 2 hjerter, i c) 2 spar og d) 2 ruter.

I eksempel c) viser De selvsagt i neste omgang hjerterne. Med hensyn til valg av farge gjelder den regel at av 2 like lange farger (på minimum 5 kort) meldes den *høyeste* farge først. Er fargene derimot ulike lange, meldes den *lengste* først. Derfor skal De i eksempel d) først vise ruterne, deretter sparene. Makker kan derav slutte seg til at ruterfargen må være på minst 6 kort.

Fra en turnering i Oslo i høst opptegnet vi dette spillet, som viser hvordan «Vienna»-spillerne kom fram til en langt gunstigere kontrakt enn Culbertsonianerne.

♠ 9 5	♠ Kn 10 8 2
♥ K D 8 4 3	♥ Ess 6 5
♦ 8 4 3	♦ D Kn 10
♣ K 10 9	♣ D 8 4

♠ 6 4	♠ Ess K D 7 3
♥ 10 2	♥ Kn 9 7
♦ 9 7 6 5 2	♦ Ess K
♣ Kn 7 3 2	♣ Ess 6 5

N	Ø
V	S

Syd gir. Alle i sonen.

Det vanlige meldingsforløpet etter «Vienna» var:

Syd	Nord
1 gr.	2 ♥
2 ♠	2 gr.
3 ♥	4 ♥
6 ♥	pass

Når Sydspillerne gikk til 6 hjerter, var det fordi de *visste* at makker minst måtte ha 5 hjerter. Selv med minimum punktstyrke hos makker var slemmulighetene store. Og som De ser er da også slemmen helt opplagt.

Men de som spilte Culbertson nådde aldri fram til slemmen:

Syd	Nord
1 ♠	1 gr.
3 gr.	pass

Nord skal ha 1½ HS pluss for å melde 2 over 1 i god farge. Hans 1 grand er derfor korrekt nok. Og at Syd da avslutter med 3 grand er ikke noe å si på. En av Nordspillerne våget seg med en 2 hjertermelding. Syd gjentok da sparene, idet han meldte 2 spar, hvoretter Nord passet. Nord kan ikke klandres, men hvor var Syd hen? Han må da ikke i denne situasjon avgi en melding som han kan risikere makker passer til. Enten får han smelle i med 3 grand eller 4 hjerter, eller eventuelt si 4 grand, hvis han har slemambisjoner.

Et nytt meldeproblem.

2 premier.

1. premie: 10 kroner.
2. premie: Wagle's nye bok: «Resonnerende bridge».

Vi setter opp et nytt meldeproblem, så leserne får litt å tygge på i julen:

Nord	
♠	Ess 6
♥	Ess 10 9 6 5 2
♦	6
♣	Ess Kn 10 6

♠	K 7
♥	K Kn 8 7
♦	K D 7 5
♣	K 5 3

Syd

Nord gir. Ingen i sonen.

Hvilket er det beste meldingsforløp? (Motparten passer.)

Besvarelser sendes red. Erling Wagle, Erling Skjaldsøngt. 34, Oslo, innen 15. januar

Det blir 2 premier, nemlig en 1. premie på kr. 10,— og en annen premie: Wagle's nye bok: «Resonnerende bridge».

Nordnorge-turneringen.

Premielisten kommer i neste nummer. Som kjent omfatter turneringen 16 spill, hvorav halvparten blir publisert i januar-nummeret og resten i februar-nummeret, samtlige med Norsk Bridgeforbunds kommentarer.

Norsk Bridgemagasins oppgavekonkurranse.

Per Schjetne, Mo i Rana, vant oktober-konkurransen.

Oppgave nr. 19.

- ♠ 9 6 2
- ♥ Ess D 8
- ♦ Ess 9 6 2
- ♣ Ess D 4

	N	
V	Ø	
	S	

- ♠ K 5
- ♥ 7 5
- ♦ D Kn 10 8 5
- ♣ K Kn 9 3

Nord spiller 3 grand. Ingen meldinger fra motparten.

Øst spiller ut hjerter 4, og Vest legger Knekten. Hvilken er Nord's beste spilleplan? Begrunnelse.

Oppgave nr. 20.

- ♠ 9 7 6
- ♥ 5 3
- ♦ K 8 6 5
- ♣ Ess 8 6 4

	N	
V	Ø	
	S	

- ♠ Ess K D 10 8 5
- ♥ K 6
- ♦ Ess D 7 3
- ♣ 5

Øst gir .Alle i sonen.

Øst åpner med 1 hjerter. Hvordan skal no Syd og Nord melde videre? (Vi forutsetter at Øst og Vest passer under resten av meldingsforløpet.)

Mot sluttmeldingen i spar spiller Vest ut ruter 9. Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Der gis 1 poeng for riktig løsning av meldeoppgaven og 1 poeng for riktig løsning av spilleoppgaven — tilsammen for oppgave nr. 20 altså 2 poeng.

For riktig løsning av disse oppgaver setter vi som vanlig opp 2 kortstokker i etui, skjenket av firma *Emil Moestue A/S*, Oslo. Hvis det kommer flere riktige løsninger skjer avgjørelsen ved loddtrekning.

Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjaldsøngt. 34 B, Oslo, innen 10. januar 1943.

Løsning til oppgave nr. 17.

- ♠ Ess K 6
- ♥ 10 8 6 5 3 2
- ♦ Ess
- ♣ Ess D Kn

	N	
V	Ø	
	S	

- ♠ Kn 5
- ♥ Ingen
- ♦ K D Kn 10 9 7
- ♣ 10 6 5 4 2

Øst gir. N—S i sonen.

Meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	3 ♥	dobl.
pass	5 ♦	pass	6 ♦
pass	pass	pass	

Utspill: hjerter Konge. Øst la hjerter 4 og Syd stjal med trumf. Så spilte han kl. 2. Kongen falt fra Vest og bordet tok esset. Når vi forteller at Vest opprinnelig hadde 4 trumf, hvilke 2 spillemåter kan Syd da velge mellom, og hvilken er den beste?

For å si 3 hjerter må Vest ha minst 6 hjerter. Vi vet han har 4 trumf og bare en kløver, følgelig kan han ikke ha mere enn 2 spar.

Etter å ha fastslått disse fakta har vi en helt sikker spillemåte — *den beste*:

Etter kløver ess trekker vi ruter ess og så kløver Dame, som vi lar *Vest frivillig stjele med trumf*. Det er no likegyldig hva Vest returnerer. Vi kan si han spiller hjerter. Den stjeler vi med trumf, og tar derpå ut Vest's siste 2 trumf. Så spiller vi kløver til Knekten, trumfer en hjerter og resten står.

Den annen spillemåte er kanskje flottere, men ikke så sikker:

Etter ruter ess stjeler vi en hjerter med trumf og trekker så resten av trumfen, *idet vi passer på å kaste ess og Konge i spar på bordet*. Vest har no ikke flere trumf igjen. Så spilles Da og Kn i kløver og derpå spar 6. Har no Øst spar Dame, må spar Knekt bli innkomstkort, da Øst ikke har annet enn spar og kløver tilbake. Denne morsomme variant fører også fram her, da fordelingen var:

♠ Ess K 6
♥ 10 8 6 5 3 2
♦ Ess
♣ Ess D Kn

♠ 10 4
♥ Ess K D
♦ Kn 9 7
♣ 8 4 3 2
K

V	N
Ø	S

♠ D 9 8 7 3 2
♥ 4
♦ 6 5
♣ 9 8 7 3

♠ Kn 5
♥ Ingen
♦ K D Kn 10 9 7
♣ 10 6 5 4 2

Men spillemåten er som sagt høyst usikker, for med spar Dame hos Vest blir det to beter.

Løsning til oppgave nr. 18.

♠ 8 7 5
♥ 9 8 6
♦ D 10 3
♣ 10 8 4 2

♠ D 10 3 2
♥ Ess Kn 5 3
♦ 9 6 2
♣ Ess 5

V	N
Ø	S

♠ Ess K Kn 9 4
♥ 7 2
♦ 7 4
♣ D Kn 7 3

♠ 6
♥ K D 10 4
♦ Ess K Kn 8 5
♣ K 9 6

Øst gir. Alle i sonen.

Angi meldinger etter Culbertsons system. Meldingene bør gå:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	dobl.	redobl.	pass
pass	2 ♦	3 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Øst's åpningsmelding og Syd's opplysende dobling trenger ingen kommentar. Uten dobling fra Syd skulde Vest ha sagt 3 spar (krav til utgang), men denne melding må han no gi avkall på, da hopp i åpningsfargen etter opplysende dobling bare viser fordeling og ingen særlig honnørstyrke (forhindringshøyning). Vest skal derfor med over 2 H.S. *redoble*.

Nord skal etter de nyeste regler passe. Før måtte doblerens makker melde i denne situa-

sjon, selv med en stikkløs hånd, men no er heldigvis dette urimelige krav bortfalt. Med en dårlig hånd skal doblerens makker passe og overlate initiativet til dobleren. Har han derimot en viss styrke, skal han naturligvis melde.

Øst skal passe for å se på den videre utvikling.

Syd melder selvsagt 2 ruter.

No sier Vest 3 spar, som her er krav. Øst har så ikke annet å si enn 4 spar, som blir sluttmeldingen.

Noen av løserne lar Vest melde 4 spar etter 2 ruter. Vi betrakter ikke meldingen som feil, da det jo er opplagt at sluttmeldingen blir 4 spar, men 3 spar er en bedre *teknisk* melding.

Vi skal for øvrig i neste nummer komme nærmere tilbake til denne oppgaven.

Følgende oppnådde score for Oktoberkonkurransen:

2 poeng:

- Aarøy, Johs., Oslo
Bergeland, Åge, Sandnes
Bergh, Johannes, Oslo
Bildøe, Hermann, Namsos
Bøe, Rolf, Oslo
Eimhjellen, Joar, Namsos
Frantzen, Ernst, Tyssedal
Gjestland, Tormod jr., Herøya
Hansen, Kristen, pr. Sandefjord
Hanssen, Alf, Trondheim
Haugen, Kristian, Hokksund
Hauger, E., Oslo
Heber, Jens S., Oslo
Hoel, Håkon, Harstad
Lindberg, D., Trondheim
Mathiesen, Yngvar Chr., Stavanger
Netland, Karl, Jæren
Norstrøm, Jon, Elverum
Olafsen, Trygve, Oslo
Schanke, Kaare, Stokmarknes
Schjetne, Per, Mo i Rana
Schønberg, Olav E., Steinkjer
Siljan, Ingolf, Herøya
Solberg, Arild, Trondheim
Strand, Trygve, Oslo
Tangen, Ivar, Steinkjer
Vorurum, Kåre, Porsgrunn
Woxen, Kaare, Oslo.

1 poeng:

- Aamnes, H., Harstad
Aass, Bjarne, Oslo
Alstadheim, John, Trondheim
Andersen, R. G., Lillestrøm
Arnesen, Kristian, Narvik
Bekkevahr, E., Oslo
Bie, Ruth S., fru, Trondheim
Blegeberg, Olav, Hokksund
Bøe, Stanley, Larvik
Dahl, Magnus, Grorud
Egidius, Th. F., Bærum
Elvig, Jørgen, Oslo
Friman, Gunnar, Stockholm

Kemigcafia

AKTIESELSKAP

KLISJEANSTALT

Munkeøamsun. 35. Oslo
Centralbord 20 937.

Gresland, Hjalmar, Larvik
 Grundt, H. J., Oslo
 Gudbrandsen, Dora, fru, Harstad
 Haagensen, Sverre, Oslo
 Halvorsen, Einar, Skien
 Hansen, O. Stein, Oslo
 Hembre, Sig., Trondheim
 Hovind, Carl Oscar
 Iveland, Thomas, Kirkenes
 Jansen, Oscar, Oslo
 Johannessen, Rolf, Holmestrand
 Johansen, Arne, Oslo
 Kahrs, Hans J., Oslo
 Kvernberg, Aasmund, Hønefoss
 Larsen, Thoralf, Tyssedal
 Letting, Einar, Halden
 Lie, Johan, Mo i Rana
 Lier, M. O., Kløfta
 Mathisen, Ivar, Oslo
 Mathisen, Willy, Oslo
 Mowinkel, Alfhild, fru, Bergen
 Nickelsen, N., Oslo
 Nilsen, Thorbjørn, Strømmen
 Nygaard, Arne, Oslo
 Oftedal, Håkon, Oltedal
 Opsahl, Finn, Koppang

Presberg, Alf, Hokksund
 Risnes, Rolf, Kr.sand S.
 Rustad, Herman, Elverum
 Skrede, Magne, Elverum
 Snersrud, Eivind, Asker
 Steen, Otto, Namsos
 Stensrud, Otto, Horten
 Tokle, Gunnar, Ørstavik
 Torvaldsen, Magnus, Fjellhamar
 Trønsdal, Per, Mo i Rana
 Tvedt, Leo, Tyssedal
 Tønseth, Ivar, Bergen
 Vedeler, Lucy, fru, Bergen
 Wiulsrud, Odd, Leirstranda
 Østberg, A. P., Oslo

Ved loddtrekningen ble 2 kortstokker i etui, skjenket av firma Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av herr Per Schjetne, Mo i Rana. Premien vil bli sendt vinneren i posten.

I Mai-konkurransen får herr N. Nickelsen, Oslo, 1 poeng, og i September-konkurransen scoret herr Thomas Iveland, Kirkenes, 2 poeng.

2 av de innsendte besvarelser for Oktober-konkurransen var ikke navngitt.

Fra Fredagsklubbens annaler.

Av Sørre Haagensen.

Røken lå tett som London-tåke i stuen. En tobakk-skjønner vilde ha grint misbilligende på nesen hvis han uforvarende var dumpet ned i disse omgivelser. Det var tydeligvis ikke duften av Havannesere eller lignende saker som kildret i neseborene.

Rundt bridgebordet satt Søren, Tom og Knut, tre av Fredagsklubbens fire medlemmer. På deres bistre miner kunde en tro et eller annet hadde berøvet dem deres ellers så lyse syn på livet.

«Dette er for jævlig,» utbrøt Tom, idet han i distraksjon grep mot den plass ved bordet hvor pølterglasset vanligvis pleiet å stå. «Her sitter vi og kaster bort dyrebare minutter bare fordi Fredrik ikke kan passe tiden. Etter avtalen er det jo kun personlig dødsfall som skal forhindre oss fra å komme presis til fredagsmøtene våre.»

Da gikk døren opp og inn tråtte Fredrik — som alltid — med et smil på leppen. «Dere får undskyldte at jeg ikke holder tiden. Dessverre har jeg ikke funnet noen plausibel grunn i farten, så den får utstå til en annen gang. Jeg ser dere allerede har trukket og gitt, så vi kjører iveri.» sa han idet han plasserte den medbragte dobbeltrensede under stolen med et beklagelig smil. «Galt bokstav, forstår dere vel.»

Det ble ikke vekslet mange unødvendige ord. Bridgen ble nemlig tatt uhyre alvorlig

på disse ukentlige møter. Selv om det til en forandring ble nydt alkohol, influerte ikke dette på spilleferdigheten. Etter fler mer eller mindre intetsigende spill var Søren og Knut omsider kommet i faresonen. Fredrik gav disse kort:

		<i>Knut</i>		
	♠	4 2		
	♥	Kn 9 8 7 6 5		
	♦	Kn 10 9		
	♣	Ess Kn		
				<i>Fredrik</i>
	♠			K 9 5 3
	♥			D 10
	♦			K 7 3 2
	♣			7 3 2
	♠	Ess D Kn 7 6		
	♥	K 4 3		
	♦	8 5		
	♣	K 10 5		
		<i>Søren</i>		

Fredrik passet og Søren åpnet med en spar og meldingene kom no i hurtig rekkefølge: Tom to kløver, Knut to hjerter, Fredrik pass. Søren tre hjerter, Tom pass, og Knut høynet til fire hjerter, som ble sluttmeldingen.

Fredrik spilte ut kløver 7, som Knut lot gå til egen hånd. Tom la liten, så Knekten vant stikket. Det var tydelig å se på Knut

at han hadde fått litt av hvert å tenke på. Mot sedvane tok det litt tid før han la an det videre spill. Men da planen først var lagt, gikk spillet kvikt. Spar 2 ble trukket og Fredrik fulgte på med liten. Blindemann vant stikket med Knekten. Han spilte seg inn på kløver og tok nok en sparfinesse. Da Tom la tieren, spiltes så kløver Konge, hvorpå han kastet en tapende ruter. Så fulgte spar ess. Tom la hjerter 2. Knut stakk over og fortsatte fargen. Fra Blindemann la han en liten hjerter. Da Tom måtte på med esset var spillet vunnet.

«Freskt meldt og pent spilt,» utbrøt Fredrik, ikke uten en viss beundring i stemmen. «Ja, du skjønner, jeg var litt i tvil om hvorledes jeg skulde legge an spillet til å begynne med. Har Tom nemlig ess 10 tredje i hjerter, kan jeg med en gang spille hjerter til Blindemanns Konge. Når så din single Dame faller, kan jeg knipe opp Toms tier. I henhold til symmetriens lov er det lite sannsynlig at det er singelton ute å går. Hverken makker eller jeg har særlig ubalansert fordeling. Jeg gikk derfor inn for å spille på en spesiell fordeling. Så forsiktig som Tom vanligvis er i sine defensive overmeldinger på to-trinet i kløver og ruter, måtte han ha hjerteress. Jeg må innrømme at det ikke var uten en viss spenning jeg spilte tredje kløver fra Blindemann. Fredrik måtte nemlig ha tre kløver for at planen skulde lykkes.» «Var dette strengt tatt nødvendig, da?» spurte Søren, som ikke hadde fulgt særlig skarpt med. «Ja absolutt, kjenner jeg Tom rett hadde han stukket med hjerteress, dersom jeg i stedet hadde trukket spar ess. Da må jeg som kortene sitter, tape to stikk i hver av de røde farger.»

«Vi får gå over til neste spill,» avbrøt Knut. «Skål karer! Måtte fru Fortuna begunstige oss med riktig mange intrigante spill. Selv om mangt ikke er som før, må jeg til min glede konstatere at bridgen er av god gammel førkrigs-kvalitet.»

Ny bridgelitteratur.

A. Midsem: Nye 100 spill fra mesterhånd. Olaf Norlis forlag.

Etter å ha lest Midsems nye bok konstaterer vi at mesteren, som no er nesten 76 år, er like sprudlende frisk, like skarp i sine analyser og like klar i sin form som i sine tidligere verker.

Vi husker den store suksessen fra i fjor:

100 spill fra mesterhånd. Det var en fantastisk god bok. Når vi sier at den nye boka er minst likså god — ja så har altså bridgeentusiastene noe å glede seg til. Midsem serverer også her spill fra alle verdens kanter, så det gledelige er at vi denne gangen også møter flere norske eksperter, som viser at vi kan her heime også.

«Nye 100 spill fra mesterhånd» er en samling ekspertspill som det vil fryde enhver bridgespiller å stifte bekjentskap med. Bridgepedagoger Midsem og den lune forteller Midsem arbeider her i lykkelig forening, så det er ikke bare en lærerik bok, men også en underholdende og hyggelig bok som mesteren har gitt oss.

Erling Wagle,

*

Erling Wagle: *Resonnerende Bridge*. 86 spilleprøver med kommentar. P. Soelberg Trykk, Oslo.

Det er en usedvanlig god bok, som jeg har frydet meg ved i mange aftener. At man som spiller føler seg mindre og mindre etter som man leser er naturligvis litt beklommende, men på den annen side gir boken et dryss av festlige opplevelser.

Boken er ordnet på en utmerket måte og gir etter mitt skjønn den beste form for øvelse. De 86 spill er alle fortrinlige og spenner over alle bridgens emner. Det er også en fordel, at man aldri aner, hva spillenes poeng er, idet spillene er kastet om hverandre helt tilfeldig slik som bridgen er ved spillebordet. Boken rober, at bridgenivået må være høyt hos oss, for man skal ha ofret bridgen ganske mange timer for å nyde den. De spill, som oppgis spilt av norske spillere, er strålende og forteller det samme.

Jeg vet ikke hva boken koster, men jeg vilde kjøpe den selv om den var temmelig dyr.

Isak Nielsen.

—
Visdom.

Hjertet har sin egen forstand, som forstanden ikke forstår.

Når De har lest dette blad så send det til Frontkjemperkontoret, Stortingsgt. 12, Oslo, som besørger det videresendt til frontkjemperne.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.
Redaktør Erling Wagle, Erling Skjaldssøns gt. 34 b, Oslo. Trykt hos Johansen & Nielsen, Oslo.